

Under 3dje Afsnit (om juridiske Personer) er stillet to Vædringsforslag, der væsentligst kun afvige fra hinanden deri, at det ene beholder Regeringsforslagets Skatteprocent (2 pCt.), hvilket har sin Grund i, at de paagældende Forslagsstillere ikke have tiltraadt noget Forslag om almindelig Indførelse af Skatteindtægts Ansættelse, hvad der er den nødvendige Betingelse for det andet Vædringsforslag, som giver Afgang til at beskattede juridiske Personer med den paagældende Kommunes almindelige Skatteprocent.

Under et sidste (4de) Afsnit er samlet nogle almindelige Bestemmelser. Blandt disse er Udvalget enig om de foreslaede ny §§ 16, 17, 19 og 20, som næppe tiltrænge nærmere Forklaring.

Med Hensyn til Bestemmelsen om en Strafferente for utilbørlig Restering med Skattebetaling bemærkes, at der klages over, at det somme Steder sker, at Statteyderne skaffe Kommunerne unødigt Besvær og Tab ved at lade sig udpante for Skatter, blot fordi Omkostningerne derved ofte ere mindre end den besparede Rente af Skattebeløbet.

Flerparten har i ny § 18 foreslaaet at give Sogneraadene Ret til at forhøje Vædringen paa Formue og Vejlighed til Halvdelen af den hele Skatteligning. Mangelen af Regler for mellemkommunal Bæftatning foranlediger mange Steder, at man maa lægge en uforsholdsmaessig Del af Kommuneskatten paa Hartkornet, for at kunne opnaa et passende Skattebidrag af udenjogns boende Hartkornsejere. Naar den nævnte Mangel ved nærværende Lov tilfredsstilles, vil dette Forhold forandres, og det er da en naturlig Følge heraf, at der gives Sogneraadene noget udvidet Bestemmelsesret med Hensyn til Fordeelingen af Skatten mellem Hartkorn og Formue og Vejlighed.

Med Hensyn til Slutningsparagraffen bemærkes, at Udvalget har modtaget Oplysninger om de formentlige Virkninger af Loven i Forholdet mellem Kjøbenhavn og nogle af dets Nabo kommuner. Disse Virkninger ville dog næppe med nogen

Sikkerhed kunne bedømmes, førend Loven i nogen Tid har været i Kraft. Skulde det da vise sig, at den fra flere Kommuner htrede Frygt i nogen væsentlig Grad skulde stadfæste sig, da bør Sagen formentlig tages op med det Vjemed at søge særlige Udveje for saadanne Undtagelsestilfælde. Et Mindretal har givet dette Forbehold et Udtryk ved at foreslaa en Revisionsbestemmelse inden for 5 Mars Forløb. For øvrigt er det sandsynligt, at Nedsættelsen af Tidsgrensen for skattepligtigt Ophold i Forbindelse med Vædringsforslaget under Nr. 21 i det væsentlige vil kunne opveje de befrygtede Virkninger i al Fald for nogle af de paagældende Kommuner. I modsat Fald vil det være at overveje, om Bansteligheden bedst kan løses ved Sammenlægning af nogle af disse Kommuner, eller om der for disse, ligesom nu for Taarnby Kommune, bør søges ny særlige Skatteobjekter.

Udvalgets Medlemmer (Bust, S. C. Christensen, Hr. Jensen [Hjørring Amt] og S. K. Lauridsen) stille en selvstændig Række Vædringsforslag til Lovforslaget, da vi ikke kunne billige dettes Princip om Opholdskommunens ubelukkende Ret til at foretage Skatteansættelsen, et Princip, som heller aldrig tidligere har været anerkendt af Lovgivningsmagten, men tværtimod i Samlingen 1879 af et af Folketinget i Anledning af et saadant Forslag (indbragt af Folketingsmanden for Præstø Amts 6te Valgtreds) nedjat Udvalg endog fuldstændig vragedes.

Den første Del af vore Vædringsforslag er i det væsentlige en Gentagelse af Forslag, som i 1871 stillede af Bøjsen, Bønløkke og B. Nielsen som Medlemmer af et Udvalg, der var nedjat til at behandle et Lovforslag om den mellemkommunale Bæftatning, indbragt af Venstres Bæftrelse, og vi have med Forsæt valgt disse Forslag, fordi vi indtil videre maa haabe, at saa vel deres Oprindelse som gode Overensstemmelse med det af Folketinget altid lige til denne Dag hævdede Princip for den mellemkommunale